

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 17 ноември 2020 г.
(OR. en)

12957/20

SAN 406
DEVGEN 165
ONU 71
COVID-19 22

РЕЗУЛТАТИ ОТ РАБОТАТА

От:	Генералния секретариат на Съвета
До:	Делегациите
№ предх. док.:	12276/20 SAN 378 DEVGEN 144 ONU 61
Относно:	Ролята на ЕС в укрепването на Световната здравна организация – Заключение на Съвета и на представителите на правителствата на държавите членки (6 ноември 2020 г.)

Приложено към настоящата бележка се изпращат на делегациите заключения на Съвета и на представителите на правителствата на държавите членки относно ролята на ЕС в укрепването на Световната здравна организация, одобрени чрез писмена процедура, приключила на 6 ноември 2020 г.

**Заключения на Съвета и на представителите на правителствата на държавите членки
относно ролята на ЕС в укрепването на Световната здравна организация**

**СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ И ПРЕДСТАВИТЕЛИТЕ НА
ПРАВИТЕЛСТВОТА НА ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ, ЗАСЕДАВАЩИ В РАМКИТЕ НА
СЪВЕТА,**

1. ПРИЗНАВАТ, че пандемията от COVID-19 и нейните здравни, социални и икономически последици подчертаха още повече необходимостта, наред с останалото, от силно многостранно сътрудничество в световен мащаб, от стабилен глобален капацитет в областта на здравеопазването и от глобални действия в отговор на здравните предизвикателства. Въз основа на мандата си Световната здравна организация (СЗО) играе централна роля като водещ и координиращ орган за справяне с глобалните здравни предизвикателства, включително готовност, превенция и откриване, както и реакция при избухване на епидемии.
2. ПРИЗНАВАТ ролята, която СЗО играе като секретариат на координационното звено на ускорителя за достъп до инструменти за борба с COVID-19.
3. ПРИЗНАВАТ ОЩЕ, че макар СЗО да има широк мандат, последните пандемии показват, че очакванията на международната общност, макар и да варират в зависимост от националния контекст, като цяло надвишават сегашния капацитет на СЗО и способността ѝ да подкрепя държавите членки в развитието на солидни и устойчиви здравни системи, предоставящи висококачествени услуги на нуждаещите се, без никой да бъде изоставен, включително по време на пандемии.
4. ИЗТЪКВАТ ролята на СЗО за предоставяне на подкрепа, включително на спешна и техническа помощ, на най-уязвимите държави.

5. ПРИПОМНЯТ, че в прегледите и оценките след епидемията от тежък остър респираторен синдром (SARS-CoV), пандемията от грип H1N1 и епидемията от ебола в Западна Африка бяха открити недостатъци в глобалния капацитет за подготовка и реакция при избухването на епидемии и бяха отправени многобройни и конкретни препоръки за преодоляването им. До известна степен тези препоръки доведоха до достойни за похвала действия, като например преразглеждането на Международните здравни правила (МЗП) през 2005 г. и създаването на програма на СЗО за извънредни здравни ситуации, както и на независимия надзорен и консултативен комитет по програмата на СЗО за извънредни здравни ситуации (ЮАС) след избухването на гореспоменатата епидемия от ебола.
6. ВЗЕМАТ ПОД ВНИМАНИЕ предизвикателствата, наред с другото, свързани с прозрачността, полезните взаимодействия, финансирането и отчетността, пред които е изправена СЗО в настоящата геополитическа обстановка, както и препоръките, съдържащи се в прегледите и оценките, извършени през последните години и продължаващи понастоящем, за да могат тези предизвикателства да бъдат преодоляни. ВЗЕМАТ ПОД ВНИМАНИЕ И продължаващите усилия за преобразуване на организацията чрез програмата на СЗО за преобразуване и „целите за трите милиарда“ в 13-ата обща работна програма на СЗО.
7. ПРИПОМНЯТ координиращата и водеща роля на ЕС и неговите държави членки в инициирането и договарянето на Резолюция WHA73.1 на СЗО от 19 май 2020 г. относно действията в отговор на COVID-19.
8. ИЗРАЗЯВАТ подкрепата си за процеса на оценка, иницииран от СЗО, ПРИВЕТСТВАТ създаването на независима група за готовност и реакция при пандемии (IPPR) и ИЗТЪКВАТ, че е необходимо тя да бъде безпристрастна, независима и всеобхватна, а работата ѝ да се отличава с възможно най-високо качество.

9. ПРИВЕТСТВАТ свикването от СЗО на Комитет за преглед на функционирането на Международните здравни правила (МЗП) и сътрудничеството му с ЮАС, IPPR и други компетентни органи, като същевременно подчертават колко е важно тази работа да бъде допълваща и съгласувана със съществуващите и текущите инициативи. ПРИПОМНЯТ приетата от 146-ото заседание Изпълнителния съвет на СЗО резолюция „Укрепване на готовността за извънредни ситуации в областта на здравето: прилагане на Международните здравни правила от 2005 г.“ (ЕВ146.Р10) И ОТБЕЛЯЗВАТ препоръките за укрепване на глобалната готовност и реакция на Съвета за мониторинг на глобалната готовност.
10. В този реформаторски контекст ПОДЧЕРТАВАТ значението на подхода „Едно здраве“ за предотвратяване и справяне с извънредните здравни ситуации и НАСЪРЧАВАТ провеждането на обсъждане за институционалното и организационното укрепване на подхода „Едно здраве“ в световен мащаб.

**ВЪЗ ОСНОВА НА ТОВА СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ И
ПРЕДСТАВИТЕЛИТЕ НА ПРАВИТЕЛСТВАТА НА ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ,
ЗАСЕДАВАЩИ В РАМКИТЕ НА СЪВЕТА,**

11. ПОЕМАТ АНГАЖИМЕНТ да направят необходимото ЕС и неговите държави членки, въз основа на участието им в многостранното сътрудничество, да продължат да играят водеща роля в световното здравеопазване и ИЗРАЗЯВАТ РЕШИМОСТ да гарантират една координираща, проактивна и водеща роля в приобщаващ процес, насочен към укрепване на световната здравна сигурност и СЗО, по-специално на капацитета на СЗО за готовност и реакция при извънредни здравни ситуации, да проучат бъдещите резултати на IPPR, Комитета за преглед на МЗП и ЮАС, като се стремят да ги превърнат в действия, както и да подкрепят членуващите в СЗО държави в укрепването на техните национални здравни системи и политики в сферата на общественото здравеопазване. В този контекст е важно да се води силен и постоянен диалог с членуващите в СЗО държави.
12. Като признават разнообразния национален контекст, ЗАКЛЮЧАВАТ, че е необходимо да се преодолее несъответствието между очакванията на членуващите в СЗО държави за организацията и нейния капацитет, и ИЩЕ ПРОДЪЛЖАТ ДА СЕ АНГАЖИРАТ с други членуващи в СЗО държави в рамките на управителните органи на организацията, за да насърчават подходящи действия за постигане на целите по най-добрия начин.

13. ОТЧИТАТ, че справянето с предизвикателствата, пред които понастоящем е изправена СЗО, сред които се открояват тези, свързани с прозрачността, полезните взаимодействия, предвидимото и устойчиво финансиране и отчетността, както и предизвикателствата във връзка с действията на СЗО в отговор на настоящата пандемия и несъответствието между очакванията на членуващите в СЗО държави и капацитета на организацията, следва да се разглежда приоритетно в нейните управителни органи.
14. НАСЪРЧАВАТ всички съответни участници, включително други глобални участници в сферата на здравеопазването, както и недържавни такива, съвместно да укрепят капацитета на СЗО за превенция, готовност и реакция, като същевременно ИЗТЪКВАТ значението на по-нататъшното укрепване на партньорствата, както и на независимостта, нормативната работа, техническия капацитет, отчетността, ефикасността, ефективността и прозрачността на организацията.
15. ПОДЧЕРТАВАТ, че един укрепен Европейски център за профилактика и контрол върху заболяванията (ECDC) може да играе решаваща роля при бъдещи епидемии и че възможността за едно по-засиленото сътрудничество между ECDC и СЗО следва да се проучи допълнително.
16. ПОДЧЕРТАВАТ значението на пълното прилагане на МЗП и ИЗТЪКВАТ, че без да се засягат окончателните доклади и препоръките на текущите механизми за преглед и оценка, могат да бъдат предвидени следните предложения за мерки, наред с останалото, по отношение на прегледа на МЗП, които биха могли да послужат за основа на работата на IPPR, ЮАС, Съвета за мониторинг на глобалната готовност и Комитета за преглед на МЗП. Тези мерки включват следното:
- следва да се обмисли преразглеждане на системата за предупреждение за обявяване на извънредна ситуация от международно значение, свързана с общественото здраве; това следва да даде възможност за диференцирани нива на предупредителни сигнали, подобни на тези в светофарните уредби, което ще насърчи прозрачността на мерките и ще подобри точността на комуникацията относно заплахите за общественото здраве;
 - може да се направи разграничение в рамките на МЗП между ограниченията за пътуване и търговските ограничения, т.е. разграничаване на мерките по отношение на превоза на хора и превоза на стоки, за да се избегнат ненужни вреди за икономиките;

- възможността за независима епидемиологична оценка на място във високорисковите зони в тясно сътрудничество с държавата, която е страна по МЗП;
- по-голяма прозрачност относно спазването на МЗП на национално равнище, заедно с по-ефективна и последователно прилагана система за докладване от държавите – страни по МЗП, до секретариата на СЗО, както и засилване на съвместните външни оценки и последващите действия във връзка с тях;
- оценка на положителните и отрицателните последици от осъществяваните ответни дейности и преглед на съществуващите пропуски в знанията, за да се определи какви инструменти може да са необходими на национално равнище за насочване на действията;
- ангажимент за по-нататъшно укрепване на нормативната роля на СЗО и по целесъобразност – на капацитета ѝ. Обсъжданията в този контекст могат да включват евентуалното укрепване на службата на главния научен експерт в допълнение към ролята на регионалните и националните бюра, насърчаването на СЗО да подобри и разработи нови подходи за свързване на здравеопазването с устойчивия растеж и да засили картографирането и разбирането на световната здравна икономика, както и да продължи с изграждане на Академията на СЗО;
- укрепване на усилията на СЗО за създаване на полезни взаимодействия в областта на готовността и реакцията с всички съответни участници и за подкрепа на най-уязвимите;
- засилване на „тристранното“ сътрудничество между СЗО, Организацията на ООН за прехрана и земеделие (ФАО), Световната организация за здравеопазване на животните (OIE) и с Програмата на ООН за околната среда (UNEP) за насърчаване на подхода „Едно здраве“ по отношение на зооозните заболявания.

17. ПОДЧЕРТАВАТ, че ЕС и неговите държави членки изцяло подкрепят водещата и координираща роля на СЗО в световното здравеопазване и следователно ще насърчават навременното прилагане на необходимите мерки за реформа на СЗО въз основа на обсъжданията по горепосочените точки, както и на съответните доклади и препоръки, с цел укрепване на организацията на трите ѝ равнища и осигуряване на последващи действия от страна на управителните органи на СЗО.